خراسان رضوی

صفحه آخر

پنج‌شنبه
۲ آذر ۱۳۹۶
۴ ربیع الاول ۱۴۳۹
۸ صفحه/شماره ۳۷۲۰

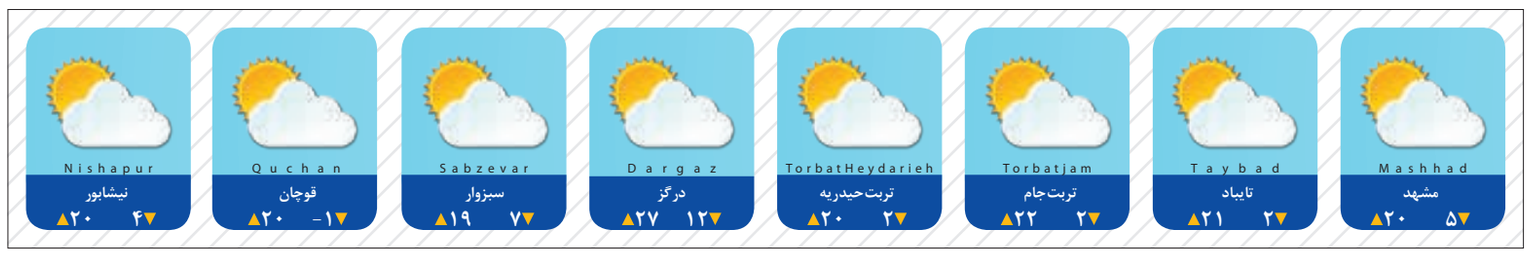

روزنامه خراسان رضوی:
رتبه یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرمسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

امام علی(ع)

از به‌زبان آوردن سخنان زشت بر حذر باش. زیرا فرومایگان را گرد تو جمع می‌کند و گرانمایگان را از تو فراری می‌دهد.
تصنیف غررالحکم و دررالکلم ح۴۱۷۴ ص۲۱۴

مناجات

خواجه عبدا... انصاری

الهی!
ای دانننده رازها، ای شنونده آوازها
ای بیننده نمازها، ای پذیرنده نیازها
ای شناسنده نام‌ها، ای رساننده گام‌ها
ای مبرا از عوایق‌ای مطلع بر حقایق
ای مهربان بر خلایق عذرهای ما بپذیر که تو غنی و ما فقیر
و بر عیب‌های ما مگیر که تو قوی و ما حقیر
از بنده خطا آید و ذلت و از تو عطا آید و رحمت.

شاعران خراسانی

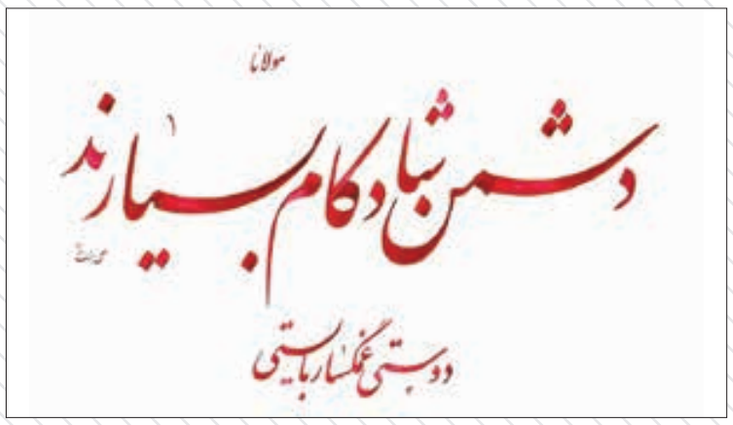

خراسان به روایت خراسان

۲ آذر ۱۳۴۵

توطئه عروس علیه مادرشوهر

۵۱ سال پیش در چنین روزی، روزنامه «خراسان» نوشت: دیروز نزدیک بود بر اثر دشمنی و اختلافی که بین مادر شوهر و عروسی وجود داشت، مادر شوهر جان خود را از دست بدهد.

روز قبل زن ۴۵ ساله‌ای به نام فاطمه بر اثر مسمومیت به بیمارستان منتقل شد و تحت درمان قرار گرفت. او به خبرنگار ما که برای تحقیق درباره علت مسمومیت‌اش با او تماس گرفته بود، اظهار کرد: صبح وقتی پسر می‌خواست سر کار خود برود، به من مبلغی پول داد تا برای ناهار ظهر گوشت بخرم، همین امر سبب شد تا من مسموم شوم. وقتی خبرنگار ما از او توضیح بیشتری خواست گفت: پس از رفتن پسرم عروسم فخری شروع کرد با من به دعوا و بهانه گیری که چرا تو پول از شوهرم گرفتی؟ باید به او می‌گفتی که پول را به من بدهد تا من گوشت بخرم. من جواب ندادم و برای خریدن گوشت به بازار رفتم، وقتی به خانه برگشتم گوشت را به فخری دادم که غذا بپزد و خودم را برای رفتن به منزل همسایه که مجلس روضه‌ای داشت، آماده کردم. وقت رفتن به فخری گفتم: غذا را زودتر بپز که برای ظهر آماده باشد. او با لبخند مرموزی جواب داد: چنان ناهاری تهیه کنم که در عمرت نخورده باشی. من این حرف فخری را حمل بر عصبانیت او کردم و بی اعتنا به گفته اش از خانه خارج شدم. ظهر برای ناهار من و چهار پسرم و فخری سر سفره نشستیم که غذا بخوریم. آن‌ها همین که غذا را در دهان خود گذاشتند دوباره آن را خارج کردند و گفتند: چه آبگوشت تلخی! ولی من چون گرسنه بودم و از طرفی حیف‌ام می‌آمد که گوشت‌ها حرام شود، چند لقمه خوردم، هنوز چند ساعتی از خوردن آبگوشت نگذشته بود که به دل درد شدید دچار شدم و پسرانم مرا به بیمارستان آوردند. خبرنگار ما گزارش می‌دهد خوشبختانه مادر شوهر فدای توطئه عروس نشده و جان سالم به در برد.

● نامه‌های عوضی

مدتی از ایجاد پست سریع تربت-رشتخوار-خواف نمی‌گذرد ولی تاکنون چندین مرتبه پیک کیسه محتوی نامه‌های خواف را اشتباهاً به رشتخوار برده است و بعضی مواقع نیز پست به موقع به مقصد نمی‌رسد. مسئولان این موضوع را پیگیری نمایند.

● مسمومیت دسته جمعی بر اثر زغال

پریشب یک خانواده هفت نفری بر اثر تنفس گاز زغال دچار مسمومیت شدید شدند.

غلامحسین مرد ۴۸ ساله‌ای می‌باشد که در کوی طلاب منزل دارد. وی دارای چهار فرزند است و پریشب به اتفاق خانواده‌اش شام صرف کردند و برای خواب به رختخواب رفتند ولی هنوز یکی دو ساعت از خواب آن‌ها نگذشته بود که همسرش بر اثر سردرد از خواب برخاست و وقتی خواست از جای خود برخیزد متوجه شد که قادر به این کار نیست. او شوهر خود را از خواب بیدار کرد و او نیز دچار همین حالت بود. غلامحسین ناگهان متوجه خطری شد که آن‌ها را تهدید می‌کند و با هر زحمتی بود بچه‌ها را که بیهوش شده بودند از اتاق خارج کرد سپس از همسایگان خود که در همان حیاط منزل دارند، کمک طلبید و به یاری آن‌ها فرزندان و همسر خود را به بیمارستان منتقل کرد. مسمومیت دسته جمعی این خانواده بر اثر گاز زغال تشخیص داده شد.

نمای تاریخی

ورودی بازار قالی فروش‌ها (بازار بزرگ) در اوایل دهه ۵۰
منبع: دانشنامه مشهد

بازار روز

منبع: سازمان صنعت، معدن و تجارت خراسان رضوی

کالا	قیمت(تومان)	واحد
گوجه فرنگی	۲۹۰۰	کیلوگرم
سیب زمینی	۱۷۰۰	کیلوگرم
پیاز زرد	۲۲۰۰	کیلوگرم
عدس کانادایی	۶۳۰۰	کیلوگرم
لوبیا قرمز	۷۳۰۰	کیلوگرم
روغن نباتی جامد	۲۳۵۰۰	حلب ۵ کیلویی

کالا	قیمت(تومان)	واحد
برنج پاکستانی درجه یک	۷۳۰۰	کیلوگرم
روغن مایع	۵۲۰۰	بطری ۸۱۰ گرمی
مرغ گرم	۶۹۰۰	کیلوگرم
گوشت گوسفندی (لاشه)	۳۶۰۰۰	کیلوگرم
گوشت گوسفندی (ران بی چربی)	۴۶۰۰۰	کیلوگرم

حرف توی حرف

آزادوار

گپ و گفتی با ناصر ضمیری، کارگردانی که بیش از ۵۰ جایزه ملی و بین‌المللی در کارنامه دارد

سوژه‌هایم همان دغدغه‌هایم است

در زمره آن هنرمندانی است که علاقه فراوانی به شهرش دارد و این خاک پاگیر را مستعد ساخت آثار متعدد هنری به ویژه فیلم‌هایی در قواره ملی و بین‌المللی می‌داند. «ناصر ضمیری» که «با دیگران» اولین فیلم بلند سینمایی‌اش را در همین خطه ساخته و با آن، دیپلم افتخار هیئت داوران را در بخش بین الملل سی و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر کسب کرده است، باور دارد: شناخت خوبی که از بافت شهرم دارم، برای من و کار فیلم‌سازی‌ام یک مزیت است. او از این مزیت به دفعات در آثارش بهره برده است. با این هنرمند جوان که این روزها سخت مشغول ساخت آثار جدید کوتاه و سینمایی است، از کارهای دیروز و برنامه‌های فردایش به گفت‌وگو می‌نشینیم:

● به جایزه گرفتن فکر نمی‌کنم چون مرا از ادامه مسیر باز می‌دارد

ضمیری متولد ۱۳۵۶ است. او که فعالیت سینمایی‌اش را سال ۷۳-۷۴ با گذراندن دوره یک ساله فیلم‌سازی در انجمن سینمای جوانان مشهد آغاز کرد، توانست اولین فیلم کوتاه خود با نام «انسان سپید» را در سال ۱۳۷۷ بسازد. این فیلم‌ساز در ادامه تلاش‌های هنری‌اش فیلم‌های کوتاه «لالایی برای بیداری»، «سوم شخص مفرد»، «جایی دنج برای ماهی‌ها» و «شیر تلخ» و یک مستند نیمه‌بلند با عنوان «آسمان بدون گذرنامه» را تولید کرد و توانست ده‌ها جایزه ملی و بین‌المللی را کسب کند.

همان ابتدای صحبت‌مان از او در خصوص ماجرای ورودش به عالم هنر می‌پرسیم، در جواب می‌گوید: بعد از گرفتن دیپلم حس کردم که راه من با عرصه هنر بیشتر مانوس است پس وارد این وادی شدم. اگرچه یک سالی دوره‌های سینمای جوان را گذراندم اما حسابی پیگیر و مشتاق مطالعه و نوشتن در این حوزه بودم. یادم می‌آید سال ۷۶، در مدت شش ماه هر روز از ساعت ۸ صبح تا ۷ شب در کتابخانه شریعتی تمامی کتاب‌های سینمایی را مطالعه و خلاصه برداری کردم تا با عناصر سینما، تحلیل و نقد فیلم آشنا شوم. با همین روش فیلم‌نامه نویسی را از سال ۷۴ و کارگردانی را از سال ۷۷ آغاز کردم. راه دشواری بود اما خوشحالم که این مسیر را ادامه دادم. می‌خواهیم بدانیم از میان آثاری که ساخته کدام را بیشتر دوست دارد، قدری تامل می‌کند و جواب می‌دهد: هر چه زمان می‌گذرد، «آسمان بدون گذرنامه» برایم دلنشین‌تر می‌شود. این مستند شرح حال چند جوان ایرانی مقیم ارمنستان است که در حوزه موسیقی فعالیت می‌کنند. روایت جالبی بود که بازخوردهای خوبی نیز داشت. ضمیری در کارنامه‌اش بیش از ۵۰ جایزه ملی و بین المللی دارد، اما تاکید دارد که این جوایز را برای خودش بزرگ نمی‌کند و توضیح می‌دهد: فکر کردن مداوم به کسب جایزه و توفیق در رقابت‌های مختلف، ادامه مسیر را برای هر هنرمندی دشوار می‌کند. نمی‌خواهم کارکرد مخرب جوایز و رقابت‌های هنری گریبان گیرم شود.

● سوژه‌هایم، همان دغدغه‌هایم هستند

ضمیری اذعان می‌کند که عمده سوژه‌هایش را از دل دغدغه‌های اجتماعی بیرون می‌کشد و می‌گوید: مثلا اولین فیلم بلندم، «با دیگران» یک روایت خانوادگی بود که سوژه‌اش از حس نگرانی نسبت به کم‌رنگ شدن دغدغه اعضای جامعه برای کمک به هم‌نوع، در ذهنم جان گرفت.

ضمیری که تمامی فیلم‌نامه‌های آثارش را خود به نگارش درآورده، در این خصوص بیان می‌کند: متن عمده آثاری را که ساخته‌ام یا خودم نوشتم یا به صورت مشترک نگاشته شده است. باور دارم، آوردن دغدغه‌هایم روی کاغذ و تبدیل آن به یک روایت، مرا به سوژه‌هایم نزدیک‌تر می‌کند و در نهایت باعث می‌شود تا بتوانم از قابلیت‌های آن در روایت قصه‌ام بهره بگیرم. اساسا مشهد و خطه خراسان، ظرفیت‌های فراوانی برای ساخت آثار سینمایی و مستند دارند، موضوعی که فیلم‌سازان و هنرمندان دیگر نیز باید به آن توجه کنند.

این کارگردان مشهدی در خصوص لوکیشن یکی از آثارش به نکته جالبی اشاره می‌کند و می‌گوید: برای تولید فیلم کوتاه «شیر تلخ»، مجبور به ساخت لوکیشنی شدم که به بافت کشور افغانستان شبیه است، از این رو منطقه‌ای کوهستانی در گلمکان را انتخاب کردم. بافت یکی از روستاهای آن محدوده به آن چه در افغانستان بود، شباهت زیادی داشت، لباس‌ها را هم از افغانستان خریدیم. خلاصه هیچ کس نتوانست تشخیص دهد که این فیلم داخل ایران ساخته شده است. از ضمیری می‌پرسیم در ادامه راهش دوست دارد سراغ تولید آثار بلند سینمایی برود یا مثل گذشته فیلم‌های کوتاه اما موفق بسازد، در پاسخ بیان می‌کند: برایم تفاوتی ندارد که فیلم سینمایی بلند، کوتاه یا مستند بسازم، چرا که همیشه مخاطب جدی هنر مدنظرم است. مخاطب جدی این عرصه نیز، هم فیلم کوتاه هم مستند و هم فیلم بلند تماشا می‌کند. از طرفی، بعضی دغدغه‌ها را می‌شود در یک اثر ۵ دقیقه‌ای روایت کرد و شماری را هم باید به پرده سینما و آثار بلند سپرد.

● بتادین بعد از دوسال جلوی دوربین می‌رود

ضمیری در خصوص برنامه‌ها و آثاری که در دست ساخت دارد نیز می‌گوید: هم اکنون مستند «روابط خانوادگی» را در مرحله صداگذاری دارم. این مستند اجتماعی، قصه روابط یک پیرمرد با خانواده‌اش است و فراز و فرود این تعاملات و ارتباطات را تصویر می‌کند.

وی ادامه می‌دهد: همچنین دو سالی است که پروانه ساخت فیلم «بتادین» را دریافت کرده‌ایم و حتی یک بار تا مرحله پیش تولید نیز جلو رفتیم اما متاسفانه به مشکل تامین سرمایه برخوردیم. متاسفانه جذب سرمایه گذار در این شرایط اقتصادی برای سینمای مستقل کار دشواری است. امیدوارم دو ماه دیگر کار فیلم برداری این اثر را نیز کلید بزنیم. در کنار همه این‌ها، قراردادی با انجمن سینمای جوان منعقد کردم تا فیلم کوتاهی با عنوان «آناتومی» را تولید کنم و این اثر نیز در ماه‌های آینده وارد فاز ساخت می‌شود.

از این کارگردان مشهدی در خصوص بازیگرانی می‌پرسیم که احتمالا در «بتادین» جلوی دوربین او بروند، در جواب بیان می‌کند: این فیلم حول شخصیتی به نام «بهمن» است که شرایط جامعه او را از یک فرد عادی به یک عنصر خشن و در مواردی مخرب تبدیل می‌کند. با توجه به زوایای نقش، «صابر ابر» را برای ایفای آن مناسب دیدیم و حتی سال گذشته صحبت‌هایی با او انجام شد اما با فاصله‌ای که در روند تولید ایجاد شد، باید دید چه پیش می‌آید. فعلا یکی از بازیگران قطعی این اثر ندا اسدی است و تهیه کنندگی آن را نیز «مجید برزگر» بر عهده دارد. ضمیری امسال اثری روانه جشنواره فجر نمی‌کند و در این خصوص می‌گوید: مستند «روابط خانوادگی» به جشنواره نمی‌رسد، علاوه بر این گویا بخش مستند از جشنواره حذف شده است و تنها یک تا دو اثر اکران خواهد شد. بنابراین سعی کرده‌ام شتاب‌زده عمل نکنم و اجازه دهم صداگذاری این مستند با کیفیت انجام شود.

ضمیری از میان فیلم‌سازان، آثار چهره‌هایی چون عباس کیارستمی و سهراب شهید ثالث را بیش از بقیه دوست دارد و می‌گوید: لذت تماشای آثار این دو کارگردان برایم دوچندان است. در این سال‌ها تلاش کرده‌ام از آن‌ها یاد بگیرم، نه این که تقلید کنم.

وی به ظرفیت‌های هنری شهر مشهد و تاثیر آن بر پرورش چهره‌های برجسته در حوزه سینما و تلویزیون اشاره می‌کند و می‌گوید: به باور من هنرمند جغرافیا نمی‌شناسد و همه جای ایران می‌توانید آدم‌های توانمند پیدا کنید اما طبیعتا در هر شهری که مسئولان آن نیز خود را دغدغه‌مند بدانند و بستر فعالیت هنری را بیشتر فراهم سازند، شکوفایی بیشتر است و برون‌داد این رویکرد مثبت هم سهم همان شهر می‌شود.

این کارگردان مشهدی تصریح می‌کند: البته اقتضائات کار فیلم‌سازی باعث هجرت اغلب هنرمندان به پایتخت می‌شود چون تقریبا عمده ظرفیت‌ها در تهران متمرکز است. ضمیری در پایان خاطر نشان می‌کند: کارگردانی مسیر دشواری است چنان که لحظاتی خیلی ناامید می‌شوید و لحظاتی بسیار امیدوار. بنابراین کسانی که تصمیم به ادامه مسیر در این حوزه دارند و ایده‌شان را مهم تلقی می‌کنند و می‌خواهند از دغدغه‌های شان بگویند، باید سختی‌های این کار را نیز به جان بخرند.

یادداشت

افسانه محرابی

مدیر کل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت

ضرورت مقابله با قاچاق با هدف توسعه پایدار صنعت پوشاک

صنعت نساجی و پوشاک از قدیمی‌ترین صنایع موجود در ایران است که به پشتوانه همین قدمت طولانی و زیاد بودن نرخ ارزش افزوده، میزان زیاد سرمایه گذاری و تجربه نیروی انسانی و صد البته ارتباط موثر با دیگر بخش‌های تولیدی، می‌تواند نقش مهمی در تحقق توسعه صنعتی و پایداری آن ایفا کند. این صنعت از حیث ایجاد فرصت‌های اشتغال فراوان و ارزآوری برای اقتصاد ملی حائز اهمیت فراوان است.

به اذعان تحلیل گران اقتصادی، سرمایه گذاری در صنعت نساجی مزایای بسیاری دارد و این صنعت ارزش افزوده نسبتا زیادی دارد و به تناسب سرمایه گذاری که در آن انجام می‌گیرد، اشتغال زایی نسبتا زیادی هم دارد و در صورت تمرکز بر صادرات، ارزآوری بسیار مطلوبی دارد. در واقع این صنعت می‌تواند از رشد و پویایی لازم برخوردار شود و مطابق با تقاضای روزافزون بازارهای جهانی، جایگاه مناسبی در عرصه بین‌المللی برای خود ایجاد کند.

اگرچه هم اکنون صنایع نساجی و پوشاک ایران با مشکلات فزاینده‌ای رو به رو هستند اما این موضوع مانع از ایفای نقش اساسی آن‌ها در اقتصاد ملی به ویژه صادرات غیر نفتی نمی‌شود. البته که تاب‌آوری این صنعت در بلندمدت نیازمند حمایت‌های ویژه و نگاه بلندمدت به ظرفیت‌های آن است.

اما به رغم آن که مسئولان به این صنعت به واسطه ماهیت فرهنگی و اجتماعی جامعه و کشور، توجه می‌کنند ولی بررسی‌ها نشان می‌دهد که جذابیت اقتصادی و سودآوری زیاد بازار پوشاک باعث شده است تا محصولات قاچاق، رقیب جدی بخش تولیدی باشند. البته قاچاق پوشاک و پارچه به دلیل حمل و نقل آسان، فساد ناپذیری، قابلیت نقد شوندگی سریع و برخورداری از ارزش افزوده زیاد، همواره مدنظر سودجویان بوده و متاسفانه مهار این جریان سوء با توفیق همراه نبوده است. هم اکنون، قاچاق گسترده پوشاک و پارچه از کشورهایی مانند چین، ترکیه و... صنایع نساجی کشور را با بحران جدی مواجه کرده است.

برای اطلاع از میزان این خسران باید نگاهی به آمارها داشته باشیم. مقایسه آمار تجارت جهانی و گمرک جمهوری اسلامی ایران طی پنج سال گذشته نشان می‌دهد که تنها حدود ۳۰ درصد واردات از مبادی رسمی و با انجام تشریفات گمرکی صورت گرفته و بیش از ۷۰ درصد از بازار پوشاک وارداتی کشور در دست ترکیه و چین است که از مبادی غیر رسمی و غیر قانونی وارد کشور می‌شود و این اتفاق سالانه میلیاردها دلار به اقتصاد ملی ضربه وارد می‌آورد.

واردات بی رویه و قاچاق پارچه و پوشاک، آثار مخربی بر بازار این محصولات در ایران داشته است که از جمله آن می‌توان به کاهش تقاضا برای محصولات داخلی اشاره کرد. همچنین به دلیل کاهش تقاضا، میزان سرمایه گذاری در این بخش کاهش یافته است. به بیان دیگر قاچاق کالا موجب کاهش سود صنایع داخلی، ورشکستگی صنعت گران داخلی، کاهش تولید و سرمایه گذاری، استفاده نکردن از ظرفیت‌های موجود و افول بهره وری صنایع فعال در این بخش می‌شود.

همه این‌ها در حالی است که با وجود چند بازار چند صد میلیارد دلاری برای تجارت منسوجات و پوشاک در جهان، صنایع نساجی و پوشاک ایران می‌توانست در یک رقابت فشرده، جایگاه برجسته‌تری در بازار جهانی داشته باشد اما متاسفانه در بازار داخل و خارج با مشکلات جدی روبه روست.

از سوی دیگر، این صنعت جزو صنایع کارگر بر است و برای کشوری چون ایران که یکی از مشکلات آن بیکاری است، صنعت نساجی می‌تواند یک «محور» خوب باشد و باید روی آن به طور همه جانبه کار کرد تا شکوفا و پویا شود. بنابراین ورود به صنعت نساجی هیچ گونه مشکلی ندارد، بلکه مشکل فقط اراده و هماهنگ کردن ابزار برای جهش در این صنعت است، چنان که می‌توان اذعان کرد این صنعت می‌تواند سکوی پرتاب خوبی برای صنعتی شدن باشد.

به هر رو، صنعت نساجی قدیمی‌ترین و از لحاظ اشتغال بزرگ‌ترین صنعت کشور است و می‌تواند نقش مهمی در تحقق آرمان‌های کلان اقتصادی کشور ایفا کند. توجه جدی به رشد و توسعه اصولی و منطقی این صنعت در کنار توسعه و بازسازی صنعت نساجی کشور، طی سال‌های آتی امری بسیار لازم و ضروری است. علاوه بر این شایسته است از تجربیات کشورهای موفق در این زمینه بهره گیری کافی صورت گیرد و حتی الامکان از سرمایه گذاری مشترک خارجی استفاده شود تا ضمن تامین نیازهای سرمایه‌ای و فنی، تکنولوژی تولید پوشاک با استانداردهای جهانی به کشور انتقال یابد و راه برای ورود موثرتر به بازارهای جهانی هموار شود. بنابراین به رغم وجود ظرفیت‌های بسیار خوب این صنعت، متاسفانه پدیده قاچاق پوشاک و واردات محصولات بی کیفیت خارجی به دلیل نبود مشوق‌های لازم داخلی و در مقابل کمک‌های کشورهای رقیب به صنایع خود، موجب کاهش توان رقابتی و سهم بسیار کم ایران در صادرات جهانی شده اما با کارها و برنامه‌های بسیار جدی که در دست اقدام است، انتظار می‌رود، جایگاه بهتری در سال‌های آینده در بازار پوشاک جهان به دست آید.

لطفاً پیگیری کنید
خبرنگار عدالت
۰۹۳۹-۳۳۳۳۰۲۷
@khorasanerazavi

مشهد # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

رضا رفیع طنز پرداز خراسانی در صفحه شخصی خود به بهانه مدیریت بحران زلزله مطلب کوتاهی را منتشر کرد که در بخشی از آن آمده است: «به راستی، مگر نمی گویند که کشور ما زلزله خیز است و زلزله‌های بیشتری هم پیش روی؟ پس چرا بخشی از بودجه مملکت به سمتی نمی‌رود که خدایی نکرده اگر باز زلزله‌ای اتفاق افتاد، آن قدر کانکس آماده داشته باشیم که از روز دوم، بازماندگان زلزله در آن اسکان یابند؟ نکند باز زندگی عادی شود و باز حواسمان و اولویت‌های تخصیص بودجه‌مان به چیزها و جاهای دیگری پرت شود. سر پل ذهاب، سرپل ایاب و ذهاب نیست. مستقیما به سر پل صراط وصل می‌شود. جایی که یقه همه را می گیرند.»

علی خسروی، داور فوتبال با انتشار این عکس زیر خاکی در اینستاگرامش نوشت: «چه خوب بود این مثلث آتش در دهه هفتاد».